ſacerdote uel ab eis abbatib; qui abbatē ordinant.
ab ipſiſ etiā & ꝑpoſituſ ordinatur; Quod quā ſit abſurdū
facile aduertitur quia ab ipſo initio ordinationiſ.
materia ei datur ſupbiendi dū ei ſuggeritur a cogita
tionib; ſuiſ. exutū eū. ēē. a poteſtate abbatiſ ſui. quia
ab ipſiſ eſt ordinatuſ a quib; & abba; Hinc ſuſcitantur
inuidię. rixe. detractioneſ. emulationeſ diſſenſioneſ
exordinationeſ; Ut dū contraria ſibi inuicē abba ꝑpoſi
tuſq; ſentiunt. & ipſorū neceſſe eſt ſub hac diſſenſione animaſ
periclitari. & hi qui ſub ipſiſ ſunt. dū adulant̄ partib; eunt
in ꝑditione; Cuiuſ periculi malū illiſ reſpicit in capite. qui ſe
talib; in ordinatione. fecer̄ actoreſ; Ideo noſ ꝓuidem̄ expedi
re ꝓpt̄ pacis karitatiſq; cuſtodiā. in abbatiſ pendere arbi
trio. ordinē monaſterii ſui; & ſi poteſt fieri. ꝑ decanoſ ordi
net̄ ut ante diſpoſuim̄. omniſ utilitaſ monaſterii ꝓut abba
diſpoſuerit; Ut dū plurib; cōmittit̄. unuſ non ſupbiat;
Quod ſi aut locuſ expetit. aut congregatio petierit rationa
bilit̄ cū humilitate. et abbaſ iudicauerit expedire.
quēcūq; elegerit abbaſ cū conſilio fratrū timentiū dm̄. ordi
net ipſe ſibi ꝑpoſitū; Qui tamē ꝑpoſit̄ illa agat cū reuerentia.
que ab abbate ſuo ei iniuncta fuerint. nichil contra